

[Socialministeren.]

følgende 2 års periode, fra 1. juli 1959 til 30. juni 1961, foreslås ægteparpensionen fastsat til 708 kr. årlig for rentemodtagere og 900 kr. for andre og pensionen til enlige til 468 kr. årlig for rentemodtagere og 600 kr. for andre. Derefter skal pensionen for ægtepar udgøre 900 kr. årlig for rentemodtagere og 1500 kr. årlig for andre og pensionen for enlige 600 kr. årlig for rentemodtagere og 1 008 kr. for andre.

Folkepensionsydelsen skal være den samme, uanset hvor i landet modtageren bor. For aldersrentemodtagere sker der på den måde en vis udligning af forskellen mellem ydelserne i de tre kommunegrupper. For rentemodtagerne foreslås der indregnet forskellige tillæg, nemlig rentetillægget, beklædningsstillægget og brændselstillægget samt de særlige eengangsydelser, i rentens grundbeløb. Dette sker af praktiske hensyn.

Når jeg kommer med disse oplysninger igen, er det, fordi der er rentemodtagere, der har fået den opfattelse, at de derved får mindre i rente. Det faktiske forhold er altså, at rentemodtagerne vil få deres rente forbedret med det beløb, folkepensionen til rentemodtagere udgør.

Der gives efter forslaget rentemodtagere noget større mulighed for at have indtægt ved siden af renten, idet der ved renteberegningen ses bort fra et beløb op til 80 pct. af rentens grundbeløb, medens overskydende indtægt fradrages med 72 pct.

Til finansiering af ordningen foreslås et bidrag på 1½ pct., og normalt vil der blive tale om et bidrag på ca. 1. pct. af den samlede indkomst.

Lovforslaget er som sagt bygget op på den mindretalsindstilling, som socialdemokratiet og det radikale venstres repræsentanter er fremkommet med i folkeforsikringskommissionen, men som jeg sagde i min fremsættelsestale, er der i de øvrige mindretalsindstillinger meget, der ligner det forslag, jeg har stillet.

Venstres repræsentant, forhenværende minister Elmquist, har i kommissionen stillet forslag om en supplerende rente med en overbygningspension, der skal ydes til mænd fra det 67. år og til kvinder fra det 62. år. Pensionen ansættes for samlevende ægtefæller til 8 pct. af den til enhver tid fastsatte gennemsnitsindtægt for forsørgere, hvil-

ken for tiden udgør ca. 660 kr. årlig. For enlige gradueres overbygningspensionen i samme forhold som aldersrenten, det vil sige, at enlige vil få ca. 440 kr. årligt. Forhøjelse af pensionen kan ske ved at forhøje den nævnte procentsats, og aldersrenten skal da nedsættes tilsvarende. Finansieringen af udgifterne ved pensionen skal ske ved et særligt bidrag, der opføres som et særligt beløb på skattebilletten. Med de lighedspunkter, der her er, vil jeg ikke synes, det vil være umuligt for partiet venstre at give tilslutning til mit forslag, og jeg forstod da også på det ærede medlem hr. Lorentzen, at han var villig hertil.

Jeg understreger, at også venstres repræsentant i folkeforsikringskommissionen har peget på et særligt bidrag, opført på skattebilletten.

Til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen vil jeg sige, at nu har folkeforsikringskommissionen arbejdet i syv år, og venstre har haft en repræsentant med, som har stillet et forslag, der — bortset fra visse beløbs størrelse — i allerhøjeste grad ligner det forslag, jeg har fremsat her fra folketingets talerstol, og jeg synes ærlig talt, at det ærede medlem havde haft god lejlighed til i denne periode at bearbejde sit partis repræsentant. Jeg forstår det imidlertid således, at partiet venstre alligevel er indstillet på en saglig drøftelse af det lovforslag, jeg har fremsat, og jeg takker partiet venstre, fordi det vil være med til en saglig drøftelse efter de retningslinier, jeg har skitseret.

Det ærede medlem hr. Lorentzen fremsatte en udtalelse i anledning af bemærkningerne til lovforslaget om ændringer i folkeforsikringsloven vedrørende adgangen til at dispensere fra betingelserne for at opnå aldersrente. Det ærede medlem fandt socialministeriets fortolkning lidt flot og udtalte ønske om, at der i forslaget indsættes nærmere regler for denne dispensations administration. Den omhandlede bestemmelse, folkeforsikringslovens § 1, stk. 3, giver mulighed for, at der undtagelsesvis kan tillægges en person aldersrente fra det fyldte 60. år, når svigtende helbred eller andre ganske særlige omstændigheder taler derfor. Det er således rigtigt, som anført i bemærkningerne til lovforslaget, at der også vil kunne dispenseres udenfor tilfælde af svigtende hel-